

NAS GLAS

Glasilo Osrednje Zveze javnih
nameščencev in upokojencev

:: za Slovenijo v Ljubljani. ::

Cena posamezne št. 1-50 Din.

„NAS GLAS“ izide vsakega desetega,
dvajsetega in zadnjega v mesecu.

Celoletna naročnina . . . Din 40.—

Polletna naročnina . . . „ 20.—

Četrtna naročnina . . . „ 10.—

Za inozemstvo je dodati poštino.

Oglasi po ceniku.

Uredništvo: Anton Adamič, Ljubljana, Bohoričeva ulica št. 12. Rokopisov ne vrača, ako se ne priloži znamk. Dopise v latinici in cirilici sprejema le podpisane in zadostno frankirane. Rokopise je adresirati le na urednika.

Upravništvo: Na naročila brez denarja se ne oziramo. Naročnina naj se pošilja po nakaznici oziroma položnici le v Ljubljano, Vodnikov trg št. 5/1. Tja je pošiljati tudi zbirke za naš tiskovni sklad.

Na mrtvi točki.

V svečanu je bil izredni kongres Glavnega Saveza v Beogradu. Upali smo, da nas bode približal kongres zaželenemu cilju, toda izpoznali smo in sedaj vemo le predobro, da smo oddaljeni od tega cilja baš tako zelo, kot smo bili nekdanj.

Zastopniki posrednih Savezov in strok so se odločno postavili za svoje upravičene zahteve; vse se je poizkusilo, da se izvojujejo vsaj najnujnejši postulat; deputacije so obletele vse »merodajne«, predložile so resolucije vsem mogočim oblastvom in vplivnim osebnostim, in Glavnemu Savezu se je naložilo, da vse znane zahteve sprovede. Uradniške deputacije so bile vsepovsod ljubeznivo sprejete, toda tudi odgovori in obečanja niso bila nič manj lepa. Obľubovalo se je, kakor vedno, prav vse; no pa je bila pač smola, da je bil g. finančni minister v Ameriki, da nismo zamogli slišati tudi njegovega odgovora.

Za nas vse je najvažnejše vprašanje, kdaj dosežemo že tako dolgo pričakovano zahtevo, t. j. ono »razliko« med staro in novo plačo, ki se zanjo točemo zastoj že tri leta. Zdi se nam, da bomo čakali nanjo še dolgo, dolgo; tako dolgo, da je sploh ne bomo pričakali. Spomnimo se samo onih časnikarskih vesti, da namerava vlada zbog »padanja cen« znižati prejemke za 20 odstotkov. To bi se naj zgodilo na ta način, da bi se odbitek uračunaval približno leto dni v dobro oni »razliki«; odbilo bi se pa še sprejete avanse in bi potemtakem dobivali še manjše prejemke, kakor če bi se »razlika« kompenzirala z 20 odstotnimi odtegljaji.

Ne smemo pa pozabiti na dvoje: Zahtevek po izplačilu se glasi že tretje leto . . . in drugič, da ni nobenih realnih predpogojev za znižanje prejemkov. Poslednje dokazuje dejstvo, da pripravlja vlada zakonski načrt za pobijanje draginje. Čisto gotovo se ne bi vlada odločila za ta korak, če bi se draginja že unesla. Naposled pa nikakor ni egalno, če imam do danes nekaj povišek in ga po treh letih izgubim, ali pa, če tega poviška sploh nikdar imel nisem.

Verujemo, da bo poizkušal Glavni Savez še vedno vse, da ustreže našim upravičenim zahtevam; prepričani pa smo — žalibože, da se mu to ne posreči. Čuditi se moramo, da našim zahtevkom niti približno nočejo ustreči in to v zlic naporu Glavnega Saveza in pokrajinskih Zvez. Še bolj čudovit pa je ta pojav, če pomislimo, da ni od vseh 14 vlad, kar jih je vodilo državno krmilo od ujedinitve dalje pa do danes, niti ena nasprotovala našim težnjam, in da so nam celo obečale vse vlade že vse mogoče, tudi gradove, da pa ni še nobena vlada učinila za uradništvo — ja, kaj? — skoro ničesar! Sklenjen je bil zakon o civilnih uradnikih in uslužbencih ter objavljena uredba o razvrstitvi, toda niti z enim propisom tvorci sami niso zado-

voljni — kaj šele mi. Konstatirati moramo suho dejstvo, da so vse dosedanje vlade imele lepe besede za nas samo na jeziku, v srcu nas pa, če že ne sovražile, pa vsaj prezirale.

Sigurno je, da bi se tudi opozicija ne upala protiviti nobenemu vladnemu projektu, ki bi nudil resno garancijo, da se odpomore nameščenstvu. Smo že čuli o kakšnem takem vladnem projektu? Ne. Operira se z neverjetnimi argumenti. Tako trdijo, da ne dopušča finančna moč naše države nobene davčne obremenitve več; da je preveč uradništva; draginja se je zmanjšala; sedanje plače so zadostne in tudi uradništvo mora nekaj žrtvovati itd. Recimo, da je razlog o prevelikem številu uradništva, posebno o nekvalificiranem, utemeljen. Ali pa ni v moči baš države same, da prekontrolira to uradništvo in ga reducira na pravo stanje? Ne bi se pa smelo reducirati kar na slepo; kajti tudi uradniške organizacije morajo imeti svojo besedo pri tej operaciji. Množico in morda tudi preveč uslužbencev imamo na papirju, toda največ je nekvalificiranih in zato tudi malo sposobnih za dotično delo. Rezultat je jasen. Proračun je preobremenjen, a uradništvo je plačano slabo; glavno pa je: kvaliteta dela je minimalna. In tako so nezadovoljni vlada, nameščenci in ljudstvo.

Prigodni proračunske debate smo čuli, da vlada niti sama ne ve, koliko aktivnih drž. nameščencev je v državi, da ne govorimo o kontroli sistemizovanih mest! Preveč po večini nekvalificiranega nameščenstva škoduje materialno in moralno ostalim uslužbencem; njim samim gotovo ne koristi, ker se mučijo po pisarnicah, v svetu pa jedva životarijo.

Ob proračunski debati smo tudi čuli, da je nastopila vladna in opozicijska stranka, tedaj obe skupaj, proti nezmožnemu in nepoštenemu uradništvu. Zakaj ne pograbijo za metlo in ne vržejo smeti takoj na cesto?

Opetovano smo že konstatirali, da ostavljajo baš najzmožnejši in najagilnejši uradniki državno službo, ker jih nič dobro plačana privatna služba. Dočakali bomo dobo, da bo državna uprava brez zmožnega uradniškega aparata. Prepričani smo, da nihče od staršev, ki so sami državni nameščenci, ne sili svojih otrok v državno službo. V višjih državnih službah je že vse polno vrzeli. Povedali smo že, da se razpisujejo službena mesta z vabo na nagrado, kar je dovoli jasen memento za državno upravo, da tako dalje ne sme in ne sme.

Objavljamo te misli zagrebškega uradniškega glasila, ki jim nimamo pristaviti ničesar. Spominjamo se pa na optimističen članek pod »Nova vlada — nova nada«, ki smo ga istotako objavili v našem glasilu po zagrebškem glasilu. Primerjali smo ga. Z grenkobo, toda z zadoščenjem v srcu si stiskamo roke.

Vsak dan slabše.

Z naredbo ministrstva za narodno zdravje z dne 19. junija 1924 št. 26.463 je bilo dovoljeno državnim nameščencem brezplačno lečenje v vseh državnih bolnicah in v onih bolnicah, ki prejemajo državno subvencijo. Kakor znano, je bil določen razred po kategorijah, ozir. po skupinah.

Doznavamo pa iz verodostojnega vira, pišejo hrvatska glasila, da se je ta pravica omejila v toliko, da imajo vsi državni nameščenci in uslužbenci sicer pravico do brezplačnega zdravljenja, toda samo v tretjem razredu kakor njihove obitelji.

Kako gre vse lepo v redu — nizdol! Danes nam odščitnejo nekaj tukaj in jutri bodo ondi, kjer so pozabili, da pomedejo drobtinice od predčerašnjim.

Vse to sistematično uničevanje naših bolnišnic naj bode kričeč memento vsem onim neorganizirancem, ki še vedno kolebajo ali pa kar nočejo videti nujne potrebe po skupnem delu v svrhu zaštite kolektivnih interesov. Koliko časa še? Ali ne vidite, kako cenijo našo moč? Prav po zaslugi vihte bič po naših plečih!

Prevedenim upokojencem z nepopolnimi službenimi leti pripada penzija po novi in ne stari plači.

(Važna razsodba Državnega sveta v prid upokojencem.)

Učit. Tovariš št. 12 piše:

V 31. številki »Učit. Tov.« od 31. julija 1924 smo priobčili razpravo »Ali se mora res odmeriti penzija prevedenim drž. uradnikom (z nepopolnimi leti) od stare in ne od zadnje plače?« Na podlagi naše razprave in našega stališča smo napotili več prizadetih tovarišev, da so se pritožili na Državni Svet. Sedaj smo dobili prvo razsodbo v roke, in sicer ugodno rešeno, popolnoma v smislu našega tolmačenja, ki se glasi: Državni Svet kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca Br. 9259-25. 5. Februara 1926 god. Beograd. U ime Njegovog Veličanstva Aleksandra I. Kralja Srba, Hrvata i Slovenaca Državni Svet u svom II. Odeljenju sastavljenom od podpredsednika Državnog Saveta dr. Tugomira Alaupovića kao predsednika i savetnika: dr. Stevana Sagadina, Mihaila Radičevića, dr. Makse Rošca i dr. Save Vukanovića kao članova sa delovodjom Bogdanom Majstorovićem, uzeo je u razmatranje tužbu I. L. penzionisane učiteljice iz L., protivu rešenja Ministra Prosveće od 19. Februara 1924 god. O. N. Br. 8985, kojim joj je određena količina penzije prema plati što je primala po starom zakonu, pa je. proučivši kako tužbu, rešenje i ostala akta tako i odgovor Ministrov na tužbu, poslat pismom od 11. marta 1925. g. O. N.

Br. 11.880 našao, da sporno rešenje nije na zakonu osnovano.

Na dan stupanja na snagu Zakona i činovnicima od 31. jula 1923 god. tužila se za tekla u službu pa je u smislu čl. 229. toga zakona, i prevedena rešenjem Ministra Prosvete od 28. februara 1924. god. O. N. Br. 11.020. Tim rešenjem određene su joj i **prinadležnosti prema novom zakonu, na koje ima pravo od 1. oktobra 1923. god.** shodno čl. 249 Prema čl. 138, kao osnov za izračunavanje penzija imale su se uzeti te **prinadležnosti, a nikako one koje je tužila primala po starom zakonu.** Iz starog zakona ima se u ovom slučaju uzeti samo procenat za obračunavanje, a to u smislu odredbe iz prve rečenice drugoga stava čl. 239. Zakona o činovnicima.

Sa ovih razloga, a na osnovu čl. 156. zakona o činovnicima i čl. 34 zakona o Državnom Savetu i Upravnim Sudovima, II. Odeljenje Državnog Saveta se **presudjuje:**

Da se poništi rešenje Ministra Prosvete od 19. februara 1924. god. O. N. Br. 8985.

Delovodja:

Podpis nečitljiv.

Predsednik II. Odeljenja Državnog Saveta:

Podpis nečitljiv.

Ta razsodba Državnog Sveta je važna za vse upokojence z nepolnimi službenimi leti, ki so prevedeni in so bili upokojeni po 1. septembru 1923 do 1. septembra 1926. Njim se mora odmeriti pokojnina po zadnji plači, ki so jo imeli, a procentna mera je vzeta po staremu zakonu, ki je bil za nje v veljavi pred čin. zakonom. — Enakim upokojencem po 1. sept. 1926 pa pripada tudi procentna mera po novem, t. j. čin. zakonu.

Važna pa je ta razsodba tudi v drugem oziru, ker v njej Državni Svet pravi: **da imajo prevedeni državni uslužbenci pravico na prejemke po novem zakonu od 1. oktobra 1923 leta.** S tem je namreč indirektno podana tudi razsodba Državnog Sveta, da nam pripade razlika med staro in novo plačo za čas od 1. oktobra 1923 do 1. maja 1924 in da bi se dalo tudi to iztožiti.

Iz avstrijske republike.

Tudi sosednjo republiko pretresa prav isto aktualno vprašanje, kakor našo državo: najvažnejši problem sedanosti je socialno vprašanje, ki bi bilo v poglavitnem rešeno, če bi dobili državljani primerna domovja. Faustova poslednja volja, naj živi prost narod na prosti zemlji, ali po naše: na svoji zemlji svoj gospod, se še davno ne bode uresničila; svet je menda bolj oddaljen od tega cilja kot kdaj poprej: Adolf Damachke trdi v svoji knjigi: »Aufstieg oder Untergang«, da nima niti vsaka deseta nemška družina človeka dostojnega stanovanja in da nedostaja 1.400.000 stanovanj! (Pripomniti moramo, da štejejo Nemci v Avstriji tudi Nemško državo kot svojo in obratno. Duševno, notranje ujedinjenje med obema državama je že davno neovrgljivo dejstvo.) Damachke orisava današnji svetovni položaj takole: »Mamonizem na zapadu, neomejen, tirezobziren; vse drugo so kulise — in komunizem na vzhodu, krvav, temen, poln zmed. Vsi narodi sveta trepečejo. Ali se naj okrenemo h komunizmu vzhoda ali k mamonizmu zapada? Kamor se nagne nas 80 milijonov Nemcev, ondi bode kultura naslednjih 100 let! Kam se naj okrenemo? Bi ne bilo nekaj Veličega, če bi započeli z novim naukom: Niti komunizem niti mamonizem! Iz teze mamonizma in antiteze komunizma najti sintezo, ki bi drobce pravice tu in tam zedinila v organično celoto: tukaj osebnostna svoboda, ondi socialna pravičnost. Za človeka vesti, ki se zaveda tudi odgovornosti, je rešeno to vprašanje sedanosti in družabnega razvoja s takozvano — Bodenreformo. Samo na zemlji, ki je ne drži v pesti požrešna mamonistična spekulacija, se morejo sezidati domovja z

velikopotezno smerjo. Nastanitve, naseljevanja zavise edinole od reforme zemljiške posesti ali Bodenreformae. Jasno je, da je vse izjemajoči kapitalizem na varnem vse dotlej, dokler tudi delavec ne pojmuje zmisla Bodenreformae. In vsikdar se ob najodločilnejših zgodovinskih trenutkih pojavlja vprašanje reforme zemljiške posesti. Če ponesreči poizkus, je propad neizbežen. To izpoznanje je največje, kar jih je nas naučila zgodovina. Hindenburg je pisal v l. 1917 društvu bodenreformlerjev: Domovina naj pripomore vsakomur, ki se hoče preživljati s poštenim delom, da si pridobi dom, zavarovan pred grabeljnostjo skopuštvja in oderuštva. Samo v takem domu je vzgoja telesno in duševno čvrstih otrok mogoča.

Vsa javnost je pozvana, da razmotriva to vprašanje in da stopi na plan s konkretnimi predlogi.

Vsem p. t. naročnikom in prijateljem našega lista želimo

Vesele velikonočne praznike!

Uprava, uredništvo.

Nekaj besedi k zadnjim napredovanjem v politični službi.

Z ukazi z dne 31. decembra 1925 je napredovala cela vrsta uslužbencev politične stroke. Ta napredovanja so z več vidikov zanimiva.

Dosedaj je veljalo, da ne more n. pr. v I. kategoriji nihče napredovati v višjo položajno skupino, ako se mu obenem ne podeli dotični naslov po razvrstitveni uredbi. Pri zadnjih napredovanjih pa so bili pomaknjeni dotični uradniki v 5. in 6. skupino prve kategorije, ne da bi bili obenem imenovani n. pr. vladnim svetnikom, oziroma sreskim poglavarjem.

S tem je hotela menda centralna vlada napovedati, da se bodo stare titulature počasi opustile in da dobimo nove enotne za celo državo. S to prakso pa je tudi onemogočena zmeda in nejasnost glede predstavitev političnih oblastev I. stopnje. Ako bi obveljalo po starem, bi danes imeli pri več sreskih poglavarstvih kar po dva ali celo še več sreskih poglavarjev. Ta naslov gre itak po zakonu o občini upravi le vodjem teh uradov.

Ako primerjamo dalje zadnja in prejšnja napredovanja, vidimo, da so bili n. pr. v I. kategoriji pomaknjeni v isto položajno skupino uradniki, pri katerih diferira službena doba — ob siceršnjih enakih službenih pogojih — kar za 4 do 5 let. To ni v redu. Pri napredovanjih naj bi izginili vsi postranski oziri. Pravičnost zahteva, da se pomaknejo prikrajšani uradniki čim prej v naslednjo skupino. Na splošno pa je krivica, ki se je godila do sedaj političnim uradnikom glede napredovanja napram onim v drugih resorih, vsaj deloma popravljena. Še bolj kot politični pa so zapostavljeni činovniki finančne uprave, tako da je tudi tu potreben veliko »šub«.

Slednjič je pozdravljati, da so pri zadnjih napredovanjih bili umapredeni i pisarniški uradniki, oziroma kakor se sedaj imenujejo, arhivski uradniki (III. kat.). Ti so itak dolgo čakali.

Poročilo o občnem zboru „Dobrote“.

»Dobrota«, obsmrtno podporno društvo pošt. nih nameščenec v Ljubljani, je imela 21. febru. arja t. l. redni letni občni zbor.

Odbor je poročal, da je štelo društvo koncem preteklega leta 1480 članov; prirastek v letu 1925

je znašal 824 članov. Dohodkov je imelo društvo 75.324.92 Din, izdatkov 24.081.78 Din (od tega za podpore 21.100 Din), prebitka 51.243.14 Din. Imovina je konec leta 1925 znašala 64.327.23 Din.

Občni zbor je za bodoče poslovno leto med drugim sklenil sledeče:

1. Podpore.

»Dobrota« plačuje od 21. februara 1926 dalje obsmrtno podpore v tej-le višini:

a) za člane, ki niso še eno leto v društvu, za odrasle po 1000 Din, za otroke po 500 Din;
b) za člane, ki so vsaj že eno leto v društvu, in za one člane, ki jim je občni zbor posebej priznal to ugodnost, neglede na to, koliko časa so že člani, za odrasle po 3000 Din, za otroke po 1500 Din.

2. Članske pristojbine.

a) Pristopnina.

Pristopnina znaša za otroke v starosti od 2 do 21 let: 10 Din, za odrasle v starosti

do 25 let	20 Din
nad 25 let	30 »
» 30 » » 35 »	40 »
» 35 » » 40 »	50 »
» 40 » » 45 »	60 »

b) Obsmrtni prispevki.

Obsmrtni prispevek znaša za odrasle člane po 4 Din na mesec, za otroke pa po 2 Din na mesec.

Če bi se med letom za izplačilo obsmrtnih podpor izjemoma porabilo več, kakor bodo znašali dohodki iz obsmrtnih podpor vsega leta, ima odbor pravico, naknadno pobrati od članov še tolik prispevek, da se krije primanjkljaj pri podporah in upravnih izdatkih.

Letna članarina se ne plačuje več.

3. Kdo more postati član?

Na novo se sprejemajo v društvo le osebe, ki niso še prekoračile 45. leta starosti.

Izjemoma se sprejemajo starejše, a ne nad 55 let stare osebe, a to le tedaj, če jim dosedaj nikakor ni bila dana možnost, da bi pristopile v društvo. Za take osebe znaša pristopnina: v starosti od 45 do 46 let 110 Din, vsako nadaljnje leto starosti pa po 10 Din več.

4. Kdaj dobi član članske pravice?

Kdor se prijavi za pristop, postane član z dnem, ko ga odbor sprejme, toda z veljavnostjo za nazaj od dne, ko se je prijavil.

Pravico do obsmrtno podpore pa pridobi član šele tedaj, ko je plačal pristopnino ali vsaj en obrok pristopnine, ali pa, ko se mu je pristopnina pri računovodstvu predpisala v plačilo.

Pristopnina in dospeli mesečni prispevki se, če član, predno jih je popolnoma plačal, umrje, odtegnejo od podpore.

Čevlje na obroke

najboljših vrst, daje najceneje drž. uslužbencem in upokojencem »VOJKA«, Ljubljana, Krekov trg 10. Zunanji odjemalci dobe ilustrovane cenike brezplačno.

Pismo.

Prejeli smo iz Č. preprosto, a značilno pismo:

Prav pridno čitam »Naš Glas« in prav pridno tudi agitiram tako za glasilo kakor tudi za pristop k O. Z. Žalibog pa mi ni mogoče doseči večjih uspehov, kajti skoro vsakdo mi odgovarja: »Ako bodo drugi dosegli, bom tudi jaz — če hoče ministrstvo sploh kaj dati.« Poleg tega pa kolnejo in kličejo satana na pomoč. Pravijo, da se v Jugoslaviji ne doseže nobene pravice in da mora vse skupaj h- vzeti. K društvu pristopiti — ne, tega ne, ampak samo zabavljati znajo.

Rečem zavoljo tega: Vlada bi bila seveda proti, toda poslanci bi morali pritisniti na vlado, da se uzakoni propis, po katerem bi moral biti vsak državni nameščenec organiziran v svoji strokovni zvezi, vsi skupaj pa v Glavnem Savezu. Kajti dandanes je veliko takih, ki agitirajo proti vstopu v organizacije. Take bi se morale izbaciti iz vsake družbe! Dokler se državni uslužbenci, učitelji, profesorji ne bodo ramo ob ramo borili skupno z upokojenci za svoje pravice, toliko časa bode hudo na svetu. Žalibog tudi sedanji narodni poslanci kakor tudi vlada ne ve, da mora do-

ber gospodar skrbeti v prvi vrsti za to, da je družina zadovoljna; če je le-ta sita, potem lahko računa, da bo šlo dobro vsem. Oni gospodar, kateri prvi sam sebi nameče iz sklede, ostanek pa prepusti družini, je že vnaprej prepadel z vsem svojim premoženjem; kajti hlapec, ki ni pošteno plačan za svoje delo in ki ga gospodar povrhi še šikanira, ne skrbi nikdar za svojega gospodarja. Iz roke v roko, to je pravo gospodarstvo in ravna pot do blagostanja.

Jugoslavija je lepa država, toda njene notranje zadeve so neurejene. Reda pa ne bomo dočakali prej, preden ne nastopi uradniško ministrstvo. Za tako majhno državo bi zadoščalo 6 ministrstev in predsednik. Ministri in poslanci naj bi se imenovali in volili po davčni moči velikih županstev.

Čudno se mi tudi zdi, da imajo ministri pravico do penzije in to že po 6. mesecih. Kaj pa čast? Sedaj si pa naj tudi narodni poslanci uzakonijo pravico do pokojnine po šestih mesecih plodnosnega dela! Za četrto stoletja bi bilo potem več penzionistov kot davkoplačevalcev. Seveda bodo že skrbeli za to, da poginejo stari penzionisti in njih rodbine od gladi, ker ne bode treba spreminjati kron v dinarje.

Vsi davkoplačevalci so razburjeni zaradi sistema, ki vlada. Ta sistem bo treba opustiti. Davkoplačevalci vidijo, da so reducirani ljudje, ki bo lahko še služili 15 do 20 let. Ti reduciranci pojedajo kruh privatnikom, ki zopet kolnejo. Ne rečem, da so tako srečni in nesrečni baš vsi reduciranci, nekaj jih je pa le. Rečem, ako je mož dober za privatno službo, je sposoben tudi za državno. Čemu reducirati delazmožne, katerih penzije grede v milijone in milijone? Bojim se, da bo vse prepadlo ob takšnem gospodarstvu. Če gošpodje na krmilu tega ne razumejo, naj odstopijo; naj se pokliče stare izvežbane uradnike, ki jih že samo v Sloveniji dovolj. Poznam gospode, ki so zmogni prevzeti najvišja mesta v državi. In glej, baš takih so veliko reducirali, nastavili so pa mlade, neizkušene, nezmožne.

Pošiljam Vam ta dopis iz Belokrajine, ker vem, da se nihče drugi iz tega kraja ne zanima za ta problem. So pač vsi hišni posestniki, ki se ne brigajo za ničesar in jim je državna služba samo sport. Če bi bili ti ljudje prisiljeni, da žive, kakor jaz, z 464 Din na mesec, bilo bi vse drugače. Mislim še lahko, toda za delo nisem več, ker sem že priko 60 let.

S spoštovanjem

A.L., upokojenec.

Vestnik.

Ni. Vel kralj je blagovolil odgovoriti na brzojavni pozdrav z izrednega kongresa v dneih 14. in 15. februarja v Beogradu nastopno:

»Prijetno dirnut toplim pozdravom državnih činovnika i službenika, prilikom njihovog vanrednog kongresa v Beogradu, Ni. Vel. kralj blagovoleo je narediti da se izjavi Njegova srdačna zahvalnost na tome.«

Pojasnilo. Obljubljene poročila s kongresa od čividca, kakor nam je bilo obljubljeno, žalibog nismo dobili. Udeležilo se je tega kongresa 15 delegatov, ki so jih poslala različna združenja, a razen od gosp. predsednika O. Z. nismo dobili od nikogar, tudi iste ne. Vsa uradniška glasila so poročala točno o kongresu. Edino naše glasilo je bilo nakazano na prevedbo iz tujih virov. Krivda je na društvih, ki pošiljajo take delegate.

— **Se ena opozoritev!** Državni nameščenci dobivajo od svojih resortnih ministrstev formalna rešenja, ki so večkrat tudi pogrešena, n. pr. glede službenih let, vojaških let itd. Svetujemo, naj se vsak, ki se čuti prizadetega, pritoži na Državni svet in naj ne zahteva od vmesnih instanc, da se naj »uradno« zahteva korektura. Vse take zahteve so nadlegovanja oblasti, ki jih nikakor ni dolžnost, da opozarjajo ministrstva na napake. Vsak se naj briga sam zase!

Društvo: Udruženje državnih nameščenecv in upokojencev v Radovljici se je zbog pomajkanja članov vsled sklepa občnega zbora z dne

21. februarja 1926 razšlo. — Turk, bivši predsednik. Lovro Novak, bivši tajnik.

Zahvala. Javiti moramo, da je Udruženje državnih nameščenecv in upokojencev v Radovljici ob likvidaciji blagovolilo nakloniti vse svoje premoženje, obstoječe iz nabrane članarine z obrestmi vred v znesku 2034 Din, tiskovnemu skladu »Našega Glasa« in to po predlogu bivšega tajnika, g. Lovra Novaka. Najprijetnejša dolžnost nam je, da izrazimo gospodom likvidatorjem, osobito bivšemu tajniku, našo najiskrenejšo zahvalo za to res velikodušno darilo. Ta dar ni samo dokaz naklonjenosti, ampak tudi priznanja, kar nas iskreno veseli.

Izplačevanje pokojnin v inozemstvo. Pravilnik, ki ga je izdala generalna direkcija državnega računovodstva, določa med drugim tudi, da morajo politične oblasti vsakega upokojenca, kateri dobi potni list, veljaven dlje kot 3 mesece, prijaviti oni blagajni, kjer se mu pokojnina izplačuje, da mu nadaljnje izplačevanje pokojninskih prijemkov ustavi. Tak upokojenec je dolžan zaprositi pri finančnem ministrstvu, da se mu pokojnina izplačuje v inozemstvu. Prošnji je priložiti: 1. domovinski list; 2. overovljen prepis dekreta o odmerjeni pokojnini in 3. potrdilo o že izplačanih pokojninskih prejemkih (do kdaj in pri kateri blagajni). Prošnjo in prilogo je treba kolokovati in oddati pri predsedstvu pristojne oblasti. Ker nekateri uradi sedaj izdajajo potne liste, veljavne za 6 mesecev, naj upokojenci vedno izrečno naprosijo, da naj se veljavnost glasi največ za 3 mesece, ker se jim drugače pokojnina ustavi in nastanejo za nje velike neprilike.

Vštevjanje službene dobe novoimenovanih ali reaktiviranih uslužbencev. Kakor pojasnjuje ministrstvo pravde, se vsem državnim uslužbencem, kateri so bili nanovo sprejeti v državno službo ali pa reaktivirani po določilih zakona o uradnikih in ostalih državnih uslužbencih civilnega reda, šteje v smislu člena 106 tega zakona čas službe vedno od dne odloka, s katerim so bili imenovani oziroma reaktivirani. Od tega dne se šteje službena doba tudi tedaj, če se je tak uslužbenec iz utemeljenega razloga javil na službo šele po preteku petnajst dnevnega roka, predpisanega v členu 102.

Načrt zakona o organizaciji finančne uprave v oblastih in v srezih. Posebna komisija pod vodstvom finančnega delegata dr. Karla Šavnika je lansko pomlad izdelala načrt zakona, ki naj uredi organizacijo finančne uprave v naši državi. Finančna uprava je po tem načrtu popolnoma izdvojena iz obče uprave. Mnogo se da debatirati o tem, ali je to cepljenje umestno. Dokler pa je v nekaterih delih države politična uprava na nerazviti stopnji, morajo naši teoretični pomisleki molčati tem bolj, ker bo ravno politično upravo v ožjem smislu najtežje izlečiti boleznj partizanstva. Evo glavnih določb načrta: Najvišja instanca v vseh finančnih zadevah je ministrstvo. V kolikor pa poslji niso izrečno pridržani ministrstvu ali specialnim strokovnim organom (monopol, pravobranilstvo, carina, kataster, tehnična finančna kontrola, finančna kontrola, ki se pa z rešenjem ministrskega sveta izjemoma tudi morejo prenesti na oblastne in srezke finančne uprave), jih obavlja v oblasti oblastna finančna direkcija, v srezu pa srezka finančna uprava. Več oblasti se lahko združi pod eno oblastno finančno direkcijo. Oblastne finančne direkcije so nadzorna in pritožbena instanca nad srezkimi finančnimi upravami, sodijo v finančno-kazenskih zadevah kot prva instanca, obavljajo knjigovodstvene in blagajniške posle za vse državne organe in urade svojega področja. V personalnih zadevah oblastna direkcija postopa sporazumno z velikim županom, v slučaju nesoglasja se predloži oboje mnenji. Kjer je finančna direkcija odločila kot druga instanca, tam zoper razsodbo Upravne sodnije, ki odbija tožbo, ni pritožbe na Državni Svet, ako je sam finančni minister radi enobraznosti prave ne zahteva. Finančni direktor je predsednik davčnih komisij druge instance. Sedež in področje srezke finančne uprave je po pravilu sedež in področje sreza. Izjema je dopustna bodisi da se več srezov združi v eno upravo ali da se ustanove ekspoziture. Srezka finančna uprava je davčna, trošarinska in takšna vlast I. stopnje, izterjuje davke in kazni sama ali potom poštne hranilnice, vrši na predlog velikega župana razrezanje in izterjanje samoupravnih dokladov na državne davke, je ekspozitura oblastne finančne blagajne in obavlja depozitno službo. Starešina srezke finančne uprave je jurist z najmanj 10 leti službe. On predseduje davčnim komisijam.

Za tiskovni sklad »Našega Glasa« sta darovala: G. Golunder Josip v Murski Soboti 10 Din, g. Jenko Rudolf v Novem mestu 5 Din. Srčna hvala! — Uprava.

Nabiralne pole so obležale po veliki večini neuporabljene. Niti petinko jih nismo dobili vrne-nih. Žalostno! Razen že doslej izkazanih gg. tovarišev nam so jih vrnili še sledeči trije gospodje: Starkl Rudolf v Brežicah s 3, Hribarnik Romuald v Ormožu z 2 in Novak Zdravko v Metliki z 1 novim naročnikom. Iskrena hvala vsem! Ostale gg. tovariše pa ponovno najviljudneje prosimo, da izvolijo s poslanimi jim polami dvigniti število naročnikov, kar je nujno in neobhodno potrebno. — Uprava.

Opozorilo. Današnja številka zaključuje I. četrtletje t. l. Priložili smo ji položnice za vse gg. naročnike in jih viljudno prosimo, da z njimi ob-nove naročnino za drugo četrtletje. Kdor ima naročnino že plačano, naj izvoli položnico vporabiti za pridobitev novega naročnika ali prispevkov za tiskovni sklad. — Zastanki na naročnini vedno naraščajo. Prosimo torej ponovno vse, ki so kakorkoli v zamudi z naročnino, da nam jo gotovo v najkrajšem času poravnajo. Dolžne vsote, računamo do vštete 31. marca, smo jim označili poleg naslova. Kdor ne more plačati vsega zastanka, naj pošlje vsaj nekaj, de ne bo dolg vedno večji. Pripominjamo, da so vpoštevana vsa dosedanja odplačila na naročnini in da znači poleg naslova z rdečilom zabeležena vsota znesek, ki je z 31. marcem 1926 še na dolgu. — Uprava.

«Dom», stavbena zadruga državnih nameščenecv in upokojencev, r. z. z. o. j. v Ljubljani vabi svoje člane na sestanek, ki bo dne 8. aprila t. l. ob 19.30 na glavni pošti, dvoriščna stavba I. nadstropje. Na sestanku bo načelstvo poročalo o svojem delovanju in bo zadržniške zlasti informiralo v zadevi gradbenega posojila. — Načelstvo.

Občni zbor Društva jugoslov. drž. uslužbenecv in upokojencev v Mariboru ter Samopomoči tega društva se je vršil v Mariboru koncem februarja. Udeležba je bila, posebno kar se upokojencev tiče, lepa. Pogrešali pa smo precej aktivnih, osobito »višjih«. Iz poročila odbora posnemamo, da je bilo delovanje društva v pretečenem letu agilno, da pa nismo dosegli tega, kar nam po božji in človeški pravici pristojno, ni krivo društvo in ne člani, ampak naši poslanci. Čuli so se klic izmed zborovalcev: Pri prihodnjih volitvah obračunamo! — V smislu sklepa kongresa v Beogradu dne 14. februarja 1926. je bilo sklenjeno, da moramo vsi delati na to, da bomo v najkrajšem času vsi do zadnjega organizirani. Zastopnik upokojencev je izjavil, da moriborski upokojence odločno zahtevajo, da se kronski upokojenci prevedejo po novem zakonu in ne samo na dinarsko pokojnino.

Vabilo.

Hranilni in posojilni konzorcij javnih nameščenecv in upokojencev registrirana zadruga z omejenim jamstvom V LJUBLJANI

naznanja vsem svojim članom, da se vrši v soboto, dne 10. aprila 1926 ob pol 8. zvečer v kleti, št. 4 in 5 »Ljubljanskega dvora« — vhod Pražakova ulica v Ljubljani —

redni občni zbor

z nastopnim dnevnim redom:

1. Poročilo o poslovanju in računskem sklepu za upravno leto 1925.
2. Poročilo nadzorovalnega sveta.
3. Predlog proračuna.
4. Določitve, odobrenja in sklepanje v smislu točk: 4., 5., 7. in 8. člena XV.—31. zadr. pravil.
5. Dopolnilne volitve.
6. Slučajni predlogi združnika.

Pripomba: V slučaju nesklepčnosti se vrši pol ure pozneje istotam za rešitev istega dnevnega reda nov občni zbor, ki bo sklepčen brez ozira na število prisotnih združnikov. — Letni račun leži v konsorcijski pisarni, Hilserjeva ulica 7, pritiče, v pogled ob torkih in petkih od 3. do 4. popoldne.

Za odbor:

Ivan Rostan l. r.

Ivan Podgornik l. r.

Listek.

Pt. naročnikom v vednost. Povedali smo že enkrat, da dobiva uredništvo dopise — vprašanja za pojasnila uradniškega zakona in vseh mo-

gočih zadev. Rekli smo že tudi, da urednik ni vsevedež in da bi moral biti živ kodeks najrazličnejših bivših, sedanjih in prihodnjih postav, če bi hotel točno odgovarjati na vsa vprašanja. Videl bi moral urednika, kako se mu razjasni lice, če dobi dopis za objavo, ki so tako silno, silno redki, pa zopet, kako se mu iskra obraz, kadar dobi dolgo pismo samih vprašanj. In koliko je teh! Nič ne rečemo, saj odgovarjamo radi, prosimo pa, da se priloži vsakemu vprašanju vsaj 10 Din kot honorar za strokovnjaka, ki ga hočemo pobarati za odgovor. Izjavljamo pa takoj, da tudi za te odgovore ne prevzemamo glede pravičnosti nobene odgovornosti.

TOVARNA ČEVLJEV PETER KOZINA & KOMP. izdeluje odslej naprej tudi lahke damske čevlje ter čevlje za gospode najnovejše forme in najboljše kvalitete. Prodaja na malo: Ljubljana, Breg 20, Aleksandrova cesta 1, Prešernova ulica; Zagreb, Račkova ulica 3; Beograd, Knez Mihajlova ulica 4.

Nabiralne pole, kje ste?

Neprekosljivi so le
EXCELLA

šivalni stroji

Nedosežni v konstrukciji in materialu.

Izredno nizke cene.

Oglejte si jih pred nakupom!

J. GOREC, Ljubljana

(palača Ljub. kreditne banke.)

Specijalna mehanična delavnica

za popravo pisalnih, računskih, kopirnih in razmnoževalnih strojev kakor tudi registrirnih blagaj. Razne tipke in pisave za pisalne stroje vseh sistemov spremenim po naročilu in vzorcu.

Tehnična znamenja.

LUD. BARAGA, Ljubljana,

Šelenburgova ulica 6.

Telefon 980.

Je vendar najboljši!

Priporoča se

modna trgovina

A. Šinkovic nasl. K. Soss
LJUBLJANA, Mestni trg 19.

L. Mikuš

Ljubljana, Mestni trg 15.

priporoča svojo zalogo

dežnikov ter sprehajalnih palic

Popravila se izvršujejo točno in solidno.

Modno blago, perilo in potrebnosti za šivilje in krojače priporoča tvrdka

A. Persche

Ljubljana, Pred škofijo 21.

Najboljši so:

Pfaff šivalni stroji

Pouk v vezenju brezplačen.

Ugodne cene! Plačljivo na obroke

Jgn. Vok

Ljubljana, Tavčarjeva ul. 7.

A. & E. Skaberne

Ljubljana.

Manufakturna in modna veletrgovina.

Solidno blago.

Nizke cene

:: Gostilna pri „Kolovratu“ ::

Ljubljana, Pred škofijo št. 14

Toči najboljša pristna štajerska (ljutomerska) in dolenska vina.

Mrzla in gorka jedila vedno na razpolago. Cene zmerne, postrežba točna.

Za obilni obisk se priporoča

Tomaž Bizilj.

Kr. Dvorni dobavitelj

Anton Verbič, Ljubljana

Delikatese

špecerija

Solidna postrežba, zmerne cene.

F. Szantner, Ljubljana

Šelenburgova ul. 1.

Specijalist za ortopedična in anatomska obuvanja in trgovca čevlji.

Fran Iglič

krojaški atelje

LJUBLJANA, Kolodvorska ul. 28

Izdeluje se za dame in gospode po najnovejših krojih. — Lastna zaloga modnega blaga. — Uradnikom znaten popust ali na obroke.

Ivan Jelačin, Ljubljana

Uvoz kolonijalne in špecerijske robe.

Tvrdka ustanovljena leta 1888.

Solidna in točna postrežba.

Najnižje cene!

Nabavljalna zadruga državnih nameščencev v Ljubljani

priporoča svojim članom nakup najfinejše bačke moke, sladkorja, kave, olja, masti, riža, testenin, pralnega in toaletnega mila, dišav, južnega sadja in sploh vsega špecerijskega in kolonijalnega blaga. — Pri večjem odjemu izredne cene. — Velika izbira **dežnikov** in **predpražnikov**. Izdeluje najfinejše in najtrpežnejše **čevlje vseh vrst** po meri innaročilu. —

Kdor kupuje v zadrugi, kupuje pri sebi!

Državni uslužbenci, kupujte v svoji zadrugi!

C. J. Hamann, Ljubljana

Vam nudi najsolidnejši vir nakupa perila, opreme nevest, novorojenčkov, perja in modnih potrebščin.

Predtiskarija modernih ročnih del.

Izdaja Osrednja Zveza javnih nameščencev in upokojencev za Slovenijo v Ljubljani. Odgovorni urednik Anton Adamič. Za Narodno tiskarno Fr. Jezeršek. Vsi v Ljubljani.

Priporoča se

I. ČERNE

Ljubljana, Dunajska cesta 28

Zaloga pohištva in tapetništvo.

Najboljši šivalni stroji in kolesa edino le

Josipa Petelinca

znamka

Gritzner in Feniks

za rodbino, obrt in industrijo

Ljubljana

blizu Prešernovega spomenika

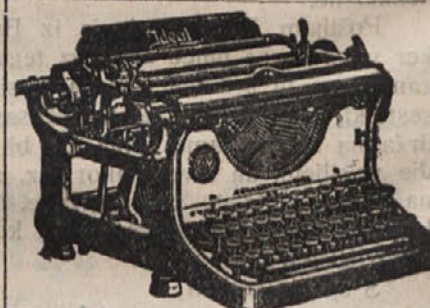
Pouk v vezenju brezplačen. Večletna garancija

Delavnica za popravila.

Na veliko

Telefon 913

Na malo

Pisalni stroj „IDEAL“ modela C najmodernejša konstrukcije.

The Rex Co

LJUBLJANA, Gradišče številka 10.

Kupujte pri onih tvrdkah ki inserirajo v „Našem Glasu“.